

ZAMBIJSKI DIJAK CISTI OKROG SOLE

Dragi prijatelji...

Ker že dolgo nisem pisal, Vas bo morda zanimalo malo "zgodovine." V Zambijo sem prišel 3. avgusta 1967. Predstojniki so me poslali na tajništvo katoliških šol v Kabwe kjer sem še sedaj.

Kabwe spada v nadškofijo Lusaka in je od nje oddaljeno 140 km. Mesto se je začelo razvijati po leto 1900, ko so odprli rudnik svetlih kovin / svinc, cink, vanadij/. Zadnja statistika pravi, da je v mestu 60 tisoč prebivalcev; pravo število je gotovo višje, ker se podeželani trumoma selijo v mesto.

Preden je Zambija dobila neodvisnost so vse šole vodili katoliški ali protestantski misijonarji. Po osvoboditvi 1964 so protestanti izročili šole državi katoličani pa jih še uprašljajo z delno državno podporo. V tem kratkem času se je število šol potrojilo, a jih še vedno gradimo. V naši nadškofiji je danes okrog 100 katoliških šol.

Moje delo je, da oskrbim 50 šol s šolskimi potrebščinami. Najprej nakupim in zberem v našem skladišču in nato pošiljam posameznim šolam. Področje je ogromno: proti vzhodu je najbolj oddaljena šola 256 km daleč proti zahodu pa 272km. Do šestih šol moremo z avtom le na pol poti, ker je cesta preozka, ali ni mostu. Nadaljnjih 10 šol pa obiščemo le v subi dobi.

IZ SONČNE ZAMBIE

Poleg tega skrbim za popravilo šol in zidavo novih, če dobimo denar. Vedno pa moram kontrolirati naš avto—park. Kadarkoli se kdo vrne z daljše poti je potrebno večje ali manjše popravilo.

Lansko leto smo precej gradili. Novih šol sicer nismo odprli pač smo zgradili 11 učiteljskih hiš in pet razredov. Tudi letos imamo v planu nove zgradbe. Ne moremo pa ustreči vsem, zato so nekatere šole v "bušu" še vedno zelo preproste.

Vsi učitelji so domačini. Za njih skrbe štirje nadzorniki tudi Afrikanci. Glavni vodja je p. Haven, ameriški jezuit.

Zanimalo vas bo, kako je z verskim poukom. Ko so bile šole v rokah misijonarjev, so bili učitelji navadno dobri verniki. Dandanes je nemoogoče gledati na to, zaradi večjega števila šol. Na katoliških šolah je verouk obvezen predmet. Mi jih oskrbimo z verskimi knjigami. Vendar zavisi pouk od učitelja, njegove vere in verskega znanja. Ponekod pomagajo katehisti. Na državnih šolah verski pouk ni obvezen. Če je na razpolago duhovnik ali katehist, lahko poučuje verouk po dogovoru z ravnateljem.

Lahko si torej mislite, da versko znanje ni ravno na višini. Toda le težko bi našli Zambijca, ki ne bi še ničesar slišal o Kristusu.

Brat Jože. S.J.

BRAT JOSE IN BRAT ILIJA

JULIJE IN p. POGANY

Pred par leti nas je Stanko Rozman seznanjal z dogodki v Mpimi. Od januarja dalje je tam Julije Rogina in tu je njegov opis.

Poljski jezuiti so le 1965 zgradili nekaj hišic ne daleč od mesta Kabwe. Dobili so nekaj dijakov in pouk je stekel. To je bil začetek malega semenišča. Gradili so dalje in danes stoji tam veliko šolsko poslopje z internatom in cerkvijo, kjer se vzgajajo bodoči Zambijski duhovniki.

Prostor je na samem v bližini rečice Mpime—odtod tudi ime. Tišino moti le oddaljen ropot z glavne ceste, zato je odličen kraj za študiranje.

V bližnji okolici je nekaj vasic. Kadar je polna luna igrajo vsi noč na boben in takrat se šele zavem, da sem pravzaprav v Afriki—zemlji plesa in sonca.

Semenišče vodijo že nekaj let ameriški jezuiti. Poleg teh sta tu dva prostovoljca-laika. Sta člana organizacije v Ameriki, ki zbira in vabi mlade ljudi, da žrtvujejo dve leti svojega življenja v manj razvitih deželah. P. Pogany, ki je iz naših krajev, je prišel sem iz Ceylona. Bliža se že šestdesetletnici, a je še vedno poln elana in gorec misijonar. Ker je najstarejši v hiši, njegova beseda nekaj velja.

NEKAJ NOVIC IZ SEMENISCA V MPIMI

Prav te dni začinjamo drugi "term" šolskega leta. Razdelili smo si delo, fantje so se vrnili in kar z neko napetostjo čakamo na začetek.

Morda bi me vprašali, kdaj mi je pri duši najlepše. Odkrito povem to so jutranje ure, ko se učitelji in učenci kot ena družina zberemo okrog oltarja. Rad stojim kje bolj zadaj, da imam njihove kodraste glave pred seboj. Potem vse skupaj vključim v svojo molitev in prosim nebeskega očeta, da zbere zase tiste ki bodo dobri in zvesti služabniki.

In da bi slišali njihove petje...gotovo celo angeli napenjajo ušesa. Mulungu ali nafe—Gospod je z nami, zato veselo začnimo nov dan.

Se to: letos imamo 28 fantov v zadnjem letniku. Koliko jih bo nadaljevalo študij teologije, nihče ne ve. Prav gotovo oni to razmišljajo—zato Vam jih priporočam v molitev. Kakor vse druge afriške države, tudi Zambija potrebuje domače duhovnike. Pomagajmo jim.

Julije Rogina.

Gobavost Socialni problem

Kot vsaka kronična bolezen je tudi gobavost socialni problem. Zdravljenje je dolgotrajno in drago. Bolniki ležijo več let v bolnici, lahko tudi celo življenje, ali pa jemljejo zdravila sami in prihajajo na pregled.

Večina bolnikov postane nezmožna za delo, zaradi izgube vida ali dela udov. A družba odklanja tudi tiste, ki so še sposobni delati, ker se boji okuženja. Pa tudi strah in vraževerstvo pomagata pri tem, da ozdravljeni gobavec ne more živeti v prejšnjem okolju. Ker je bolnica za gobavce dražja, ne dobi dovolj podpore, zato je celotna oskrba slabša. Dolgo morajo čakati na proteze, ker ni strokovnjakov ali primanjkuje materiala.. Vendar je hvalevredno, da je vedno nekaj idealnih ljudi, ki se žrtvujejo za te zavržence in ti so jim vdani kot otroci. Zanimivo je, da bolniki ne želijo domov. Najraje bi ostali v bolnici do smrti. Zato zavirajo zdravljenje ali pa se delajo bolj bolne kot so. To lahko razumemo, če pomislimo, kaj se navadno zgodi z njimi. Ko bolnik toliko okreva, da ni nevaren za okolico, se lahko vrne domov in jemlje zdravila. Preprosti ljudje tega ne verjamejo, zato se ga izogibajo. Ker se sam ne more preživljati, začne spet hirati in je lahko srečen, če ga kaka bolj usmiljena duša spravi nazaj v bolnico.

*Pozdrav vsem!
Barica.*

P. NIKOLA SIPUSIC je v začetku maja obhajal tretjo obietnico svojega prihoda v Afriko. Nekaj dni nato se je poslovil od nas in odšel na potreben oddih za nedoločen čas. Ker je bil zelo požrtvovalen in priljubljen misijonar. upamo, da se bo spet vrnil med nas.

★ ★ ★ ★

Sr. ZORA se je že vrnila z dopusta. Doma je bila po 12 letih. Njen oče, ki je bil v bolnici, se je vrnil prav proti koncu njenega bivanja v Sloveniji.

Sr. Zora pravzaprav ni bila veliko doma, ker so jo vabili na vse kraje.

Zahvaljuje se in pozdravlja vse, ki jih je srečala.

★ ★ ★ ★

P. IVEK CINDORI, ki je nadomeščal p. Kokalja v Materu, odhaja te dni v tretjo probacijo. Za nekaj časa se bo ustavil doma in nato odšel v Anglijo.

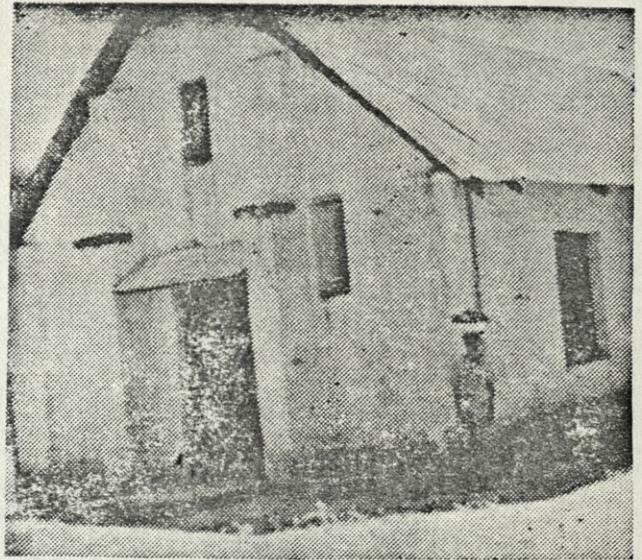
BARICA IN p. NIKOLA

Leto 1971 12. 5. 1971

KAPOCHE so znan kraj, saj je p. Rudež preživel tam svojih 8 let. Na sliki vidite staro cerkev, ki sedaj razpada.

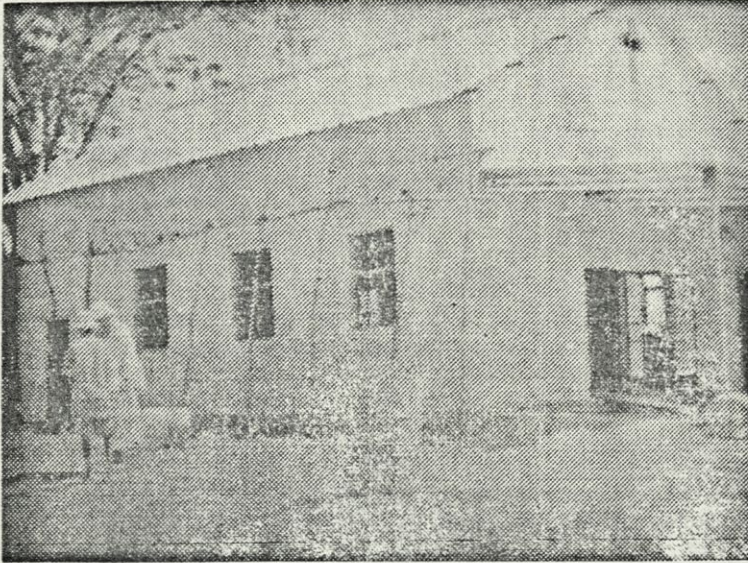
Kdo ve koliko kač in škorpionov ima svoj dom v zidovih.

Ne daleč stran na mali vzpetini p. Lovro Tomažin gradi novo cerkev. Sami se lahko prepričate, da je zgradba skoraj dokončana.

STARA CERKEV V KAPOCAH

Barica in Kristina sta ga obiskali neko nedeljo v aprilu. Povabil ju je, da sta si ogledali ta kraj. Pater je bil takrat bolan a je kljub vsemu odšel maševat na podružnico. Medtem ko sta se dekleti potili (Barica je prvic tožila, da ji je vroče v Afriki), je on skoro zimsko oblečen hodil okrog.

NOVA CERKEV V KAPOCAH

Naši fantje izdajajo svoj revijo ki izide vska semester. Rada jo prebiram, ker preko njihovih člankov skušam prodreti malo globlje v njihove duše. Prevedla sem nekaj za Vas.

Pozdrav! Kristina.

SRECEN CLOVEK

Afrikanec je rojen za trpljenje. Kako zelo to drži. Imenujejo ga pogan. Tako lepo ime zanj, da se čuti celo srečnega.

Gosti, kratki, črni lasje predstavljajo njegovo kratko črnsko pamet. Je kakor stroj, ki naredi karkoli hočeš. To je dobro, saj Afrikanec dela za druge in niti plačila ne zahteva

Gorje Vam, AFRIKANCI, ker se ne boste radovali v nebeškem kraljestvu Pogani ste, rojeni zato, da služite drugim.

VELIKI LJUDJE — so tisti, ki se vesele sedaj in se bodo veselili tudi v nebeškem kraljestvu.

Kratko obvestilo: Urednik lista "uživa" svoj dopust daleč od tu, zato se ne jezite nanj, če se Vam bo zdel list pomanjkljiv...

Sodelavci.

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBISKI MISIJONARJI Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH

P.O. Box 3243

LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA

